

Del, eller Kommunerne gør det, og det er heller ikke ligegyldigt for dem, der skal betale det, nemlig Skatteyderne. Thi det er jo ikke efter de samme Regler, man yder Skat til Stat og til Kommune.

Vor Stilling overfor Forslag om en Ændring af Aldersrenteloven er den samme, enten Ministeren hedder Hauge, eller han hedder Kragh, vort Standpunkt er det samme, nemlig det, som jeg hævdede i Lørdags. Derfor var det, jeg gjorde mig til Talsmand for den Opfattelse, at den mest naturlige Udgang af denne Sag vilde være, at man i det væsentligste samlede sig om det Forslag, hvorom der i Fjor var Enighed i Landstinget, men som Venstre af Sagen ganske uvedkommende Grunde fraveg, noget, som vi dog formentlig ikke kan gøres ansvarlige for. Jeg fastholder, hvad jeg hævdede i Lørdags, at det foreliggende Forslag er et Tilbageskridt fra det bestaaende, baade hvad Princippet angaar og ogsaa med Hensyn til Taksterne for de daarligst stillede. Baade den højt-ærede Indenrigsminister og det ærede Medlem Hr. Martin Hansen kan komme med nok saa mange Tal og Beregninger, man kommer dog ikke udenom de Tal, jeg nævnte i Lørdags. En Enke paa Landet f. Eks. faar efter den bestaaende Lov 437 Kr. plus Sygehjælp, men ifølge Lovforslaget kan hun ikke, naar man medregner begge Kommunalbestyrelsens Tillæg, faa mere end 400 Kr. Nu siger Ministeren, at man kan gaa videre, men hvordan man saa vender og drejer det og stiller Tallene op, om man saa er nok saa stor en Kunstner i at dreje Tallene, kommer man ikke udenom, at den bestaaende Lov giver mere til saadan en Enke end det Lovforslag, som her foreligger. Derfor forstaar jeg ogsaa meget vel, at man i Dag tilsyneladende er mere villig til Forhandling, end man gav Udtryk for i Lørdags, thi efter min Mening vil det være umuligt at fastholde det Lovforslag, som her foreligger. Jeg har i alt Fald Haab om, at der skal naas et Resultat, for vi kender Ministeren; vi ved jo, at Ministeren er en bevægelig Mand, naar vi tænker paa hans Standpunkt til Kommunernes frie Skøn: i 1921 var han Tilhænger af det frie Skøn, i 1925 var han Modstander af det frie Skøn, og nu i 1927 er han igen en varm Talsmand for Kommunernes frie Skøn. Med saadan en Minister kan man dog have Held til at slumpe til et brugeligt Resultat en Gang ved given Lejlighed; Ministerens Stilling paa dette Omraade kan passende betegnes som at

være paa den ene Side og paa den anden Side. Naar saa yderligere det ærede Medlem Hr. Martin Hansen siger, at man jo kan overveje, om man skal slaa Stats- og Kommunerenten sammen, saa er det en stor Indrømmelse, saaledes som Forslaget er bygget op; det er den første Indrømmelse, og hvis der kommer mange af den Slags, maa man jo tro, at man kan naa et Resultat. Naar man fra alle Sider er enig om, at Maalet er at ændre Aldersrenteloven saaledes, at de daarligst stillede kan faa noget mere, haaber jeg ogsaa, at vi kan naa et Resultat, for hvor der er Villie, siger man jo, er der ogsaa Vej.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen paastod, at jeg, da jeg forrige Gang havde Ordet, havde anvendt mindst 20 Minutter til at beskæftige mig med den Tale, han holdt. Jeg kan nu ikke ret vel tro, at denne Tale er nævnt anderledes end *en passant* i disse 20 Minutter, thi hvis jeg virkelig havde beskæftiget mig i 20 Minutter med at søge efter Synaalen i dette Høles, maa jeg rigtignok sige, at det var de 19 for meget, og saa maa jeg beklage den daarlige Anvendelse af Tiden, jeg har gjort mig skyldig i.

Den Gjentagelse af ubeviste og ubeviselige Paastande, som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen nu kom med, skal jeg slet ikke beskæftige mig med, men naar det ærede Medlem taler om den Vind, der blæser ude fra Aldersrentenyderne, og de Resolutioner, som vedtages af det Organisationsvildskud, som Aldersrentenydernes Landsforening er, vil jeg blot sige til det ærede Medlem, at den Vind, der blæser ude fra vort Lands Erhvervsliv i alle dets Grene, den synger i Ørene paa os alle om Nødvendigheden af at sætte Stævne efter Evne, og ærede Socialdemokrater, deriblandt ogsaa det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, kan vel endnu her og der kapre en Stemme ved at tilbyde ekstra Ydelse af de offentlige Midler, men den Dag er ikke fjern, hvis den ikke allerede er inde, da hver Stemme, som købes saaledes, betales med to, som man før besad, men som nu gaar til anden Side. Det ærede Medlem skulde se paa Strømpilen ved de kommunale Valg for et Par Aar siden; den peger ikke i Retning af, at det ærede Medlems Aldersrenteagitation giver synderlig fyldigt Udbytte, og der er andre Tegn, som heller ikke burde gaa upaaagtet forbi det ærede Medlem, men aabne hans Øren for den Tone, som klinger fra alle mulige Sider i vort Samfund, og som det ikke bliver mu-